

COCA CAROLA

samlade

1. Hallå i huvet
2. Jag går upp och håller käften
3. Religioner
4. Din jävla apa
5. Tusen dagar
6. Blommorna jag får
7. Svagfelighet
8. Bomber & barn
9. Dagar kommer
10. Dimmornas land
11. Döda dej
12. Gråa herrar
13. Kloner av mig själv
14. Livet
15. Hjälp
16. Tyrolersshorts
17. Hon i fönstret
18. Fader vår
19. Fimpletarjonsson
20. Upp igen
21. Paintball boys

BEAT
BUTCHERSBORDER
MUSICwww.beatbutchers.se

Sågan om Coca Carola

Som det sig ett riktigt punkband bör bildas Coca Carola av folk som fått kicken från andra band. Samtidigt som Curre sparkas som sångare från Åkersbergas dåvarande storheter Rolands gosskör får Ostron foten från Distortion. Båda har sedan länge känt Mårten och när hans band Sladdbarn somnar in slår de sig i slutet på 1985 samman.

SOMMAREN 1986 släpar Ostron sin bas-anläggning till lokalen i övervåningen på Stationshuset i Rydbo. Mårten lånar pengar av mamma så att Curre kan köpa en förstärkare. Därefter lägger han beslag på sitt gamla bands trummor och samtidigt som Abbas Chess har premiär i London dånar en egen variant av Sham 69:s "Sunday Morning Nightmare" ut över den annars så sömniga orten.

– Att ha ett band hörde till punkgrejen. Det viktiga var inte att vara bra, säger Mårten. Varken Curre eller jag hade spelat våra instrument innan, men vi gillade varandra och ville göra något tillsammans. Vi bestämde oss från första stund för att vi skulle spela ute så mycket ute det bara gick. Och vi skulle göra minst en inspelning om året. Men vi tänkte eller pratade aldrig om hur vi skulle låta. Det har vi aldrig gjort.

– Vi träffades en fredag och bestämde oss för att bilda bandet över några folköl, säger Ostron. Dåtidens punk drog mot Asta Kask och Discharge, så vi var egentligen mer postpunk och garagerock. Kanske trallpunk, innan begreppet uppfanns. Mycket var Mårtens förtjänst. Han hade viljan, drivet och kontaktnätet.

Grunden för Coca Carola är därmed lagd. Strax därefter plockas Björn Gullberg in

som gitarrist. Ett fynd eftersom han både kan lira och göra låtar. Bandet debuterar på hemmaplan, den sjunde november på Pinkruset i Åkersberga. En liten villa som ortens musikförening, där Mårten och Curre är drivande krafter, hyr av kommunen. De får en del kritiska blickar, men är nöjda med att komma igång. Och detta blir något av Coca Carolas motto: harva inte i replokalen, ut och fixa spelningar.

– Det var rätt otajt i början, säger Björn. Tror Mårten var tvungen att sitta och öva i smyg på sitt kockjobb. Men det fanns väldigt mycket vilja. Och det här med band och punk passade liksom Curre. Han märktes alltid i plugget, var någon som stack ut, lite av klassens clown. Jag hoppade av efter något år, eftersom jag höll på mycket med bridge just då. Flyttade till Island.

Namnet spånas fram av Gullberg efter det att Cures förslag, "Varm balle", snabbt röstats ned. Innan året är slut spelar man in

en demo och gästar både Vita Huset i Täby och Ultrahuset i Handen.

Sopig, men snygg singel

Det blir 1987 och Coca Carola vill snabbt få ut sin första skiva, singeln "Kom till kriget" och "Himmel och helvete". Kanske lite väl snabbt. Bandet spelar uselt och mixningen blir bedrövlig.

– Vår demo hade bättre energi, men antagligen tappade vi känslan eftersom vi skulle göra en "riktig" skiva, säger Mårten.

För att spara pengar åker de själva till Norge för att hämta skivorna. Som är felpres-sade.

– Men omslaget var snyggt och skivan gjorde att vi fick fler spelningar, säger Curre. Vi visade att det gick att göra saker utan

att vara världsmästare. Det blev en slags revansch.

"Taskig låt, urusel sångare som mest påminner om en gravid groda och dessutom är ljudet, produktionen och mixningen veder-värdig" låter en recensent intyga. Skivan säljer dock sina 600 exemplar. Därefter les-snar Gullberg och Conny Melkersson från Rolands gosskör blir ny gitarrist, efter det att han och Curre slutit fred.

– Coca Carola var mer eller mindre självskrivna på Beat Butchers, säger Jojo Näslund. Curre var redan i familjen via Rolands Gosskör och Mårten var ju andra halvan av bolaget. Och de stämde väldigt väl med vår inställning till musik och punk i stort.

Jojo menar att det i början handlade mer om hjärta och vilja än teknisk kunnande.

– Idag är nästan alla punkband skickliga på sina instrument. Så var det inte då. Det fanns verkligen en "alla kan" anda inom punken, men har gått förlorad med åren.

Nu smygstartar Coca Carola sin bana som ett av landets mesta liveband och årets konsertlista minner om en tid med gott om ställen för oetablerade band: Full-ersta i Huddinge, Pinkruset i Åkersberga, Vita huset i Täby, Ultrahuset i Handen och så Birkagården, Högalidsgården och Tre Backar i innerstaden.

Bandet har från början en benägenhet att testa nya, mer eller mindre genomtänkta, upptåg på spelningar-na. Mårten

och Curre gillar fyrverkerier och smäller i februari av en rökbomb på en fritidsgård i Åkersberga. Men eftersom de placerar den under lokalens luftutsug går den obemärkt förbi.

I slutet på året medverkar Coca Carola i en TV-inspelning på Pinkruset och gör sin första spelning utanför huvudstaden, i Norrköping med SH. Vännerna i 23till fixar den åt dem.

– Coca Carola var alltid pang på, knyta näven i luften och så effektiva refränger, säger Micke Philblad, basist i 23Till.

Som många andra poängterar han att Coca Carola kämpade sig till framgång. De vann sin publik på ren envishet.

– De var ett av Sveriges mest hengivna band. Ett tag kändes det som de åkte runt och spelade i varenda buske mot pengar till bensin. Ibland undrade vi hur de orkade, men det gav resultat.

Delad debut

1988 gör Coca Carola fem spelningar, varav en på det ockuperade Ultrahuset några dagar innan det brinner ned. Annars är den stora händelsen "Anabola melodier" som delas med 23till. Inspelningen sker i en lada i Roslagen med en

tekniker som inte riktigt förstår hur bandet vill låta.

– Han pratade om att "bygga små rum" och annat konstigt, säger Mårten. Mot slutet var vi så oense att han vägrade släppa den mix vi ville ha.

Flera av låtarna kommer dock att hänga med länge, till exempel "Upp igen", Currens första egna låt, och "Ingenstanz", som hamnade på ytterligare en skiva.

När skivan kommer årsskiftet 88-89 jämförs Coca Carola med KSMB och Strindbergs. Andra gnäller på att texterna är naiva. Nu skulle Coca Carola, med några få undantag, aldrig bli några favoriter bland musikjournalister. Många verkar ha känt till dem, men färre lyssnat på dem och velat skriva om dem. De var aldrig i tiden. Fick

aldrig till den där hitlåten. Det är först när bandet lägger av som hyllningar och lovord dyker upp.

– Vi har alltid skitit i allt det där, säger Curre. Visst är det bra med recensioner, men vi har tänkt att vi får klara oss själva.

Många tycker att Coca Carola fått oförtjänt lite uppmärksamhet genom åren. De körde sitt eget race och blev något av outsiders.

– Det fanns inget trendigt i att gilla dem, säger Theresa Bystedt, journalist och konsertarrangör. Det gör att de som lyssnade älskade Coca Carola för deras musik och inget annat. Sedan lyckades de med bedriften att överleva millennieskiftet då de släppte två fantastiska skivor under en tid då genren låg i dvala.

Med "Anabola melodier" i bagaget får Coca Carola en egen publik och lättare att få spelningar utanför Stockholm.

Coca goes covers

Då Conny är något av Coca Carolas ständige vikare frågade bandet kompisen och Clash fanatikern Putte Strand om han ville vara med. Putte är med på "Studio otukt presenterar", men tröttnar efter några spelningar.

– Jag ägde en telecaster och en stärkare så de tyckte jag skulle haka på, säger Putte Strand. Själv var jag inne på västkustrock från USA just då så Curre fick tjata på mig att ösa mer. Repningarna i Pinkruset varvades mellan 30 minuters spelande och 30 minuters flipper. Så det gick en del kronor där. Mitt främsta minne är dock att jag råkade använda blinkers i en kurva när jag körde Mårtens brorsas folkabuss. Det fick man äta upp kan man säga.

Till 1990 års arkiv läggs samlingarna "Smash the Frontiers", "Studio Otukt presenterar" och "Wild, Raw and Beautiful". På sommaren fixar skivbolaget en spelning på Långholmen med Köttgrottorna, 23till, Parkinsons och Coca Carola. Flera tusen dyker upp och konserten finns bevarad på

kassetten "Otukt på Långholmen". I oktober gör Coca Carola sin första spelning med De lyckliga kompisarna, DLK, på en folkhögskola i Skinnskatteberg.

– Jag har sett Coca Carola 30 gånger och de var lika bra varje gång, säger Mart Hällgren i DLK. Curre är en unik scenpersonlighet och har en makalös sångröst. Till skillnad från många band blev de bara bättre med åren. Och de lärde oss hur man betar sig på turné. Att man ska applådera i bussen om utsikten är fin. Curre döpte genast om vår Ford transit dubbelhytt till ollonet. Han drog alltid skrönor och inte sällan låg man på golvet och skrattade. Sedan kan man ju undra över hur mycket som egentligen var sant.

I november 1990 ordnar Coca Carola en spelning som till en stor del består av covers på Fregatten i Åkersberga. De hinner inte repa in alla låtar, så det haltar lite här och där. Reaktionerna pendlar mellan "Det var det sämsta jag hört" och "Jag visste inte att Åkersberga hade ett rockband av den här kalibern". Allt enligt lokaltidningen som också berättar att bandet nu siktar på Norge, Danmark och Tyskland.

– En typisk Coca-idé, men det var egentligen en katastrof eftersom jag inte

kunde trumma till något annat än våra egna låtar, säger Mårten.

Totalvägran, totalgala och trallpunk

Vintern 1990/1991 är det tyst om Coca Carola. Curre har skadat en hand och Mårten sitter i fängelset för totalvägran.

– För mig var det självklart att vägra vapen, säger Mårten. Det går liksom inte att stå på en Ebba Grön-spelning och sjunga med annars. Men visst var det nervöst att dagen efter vår traditionella nyårsfest på Pinkruset sätta sig på tåget till Sundsvall.

I mars fyller Coca Carola, Strebers och Charta77 med flera Kolingsborgs i Stock-

holm. Banden är förvånade men får en föraning av hur populärt det som kom att kallas trallpunk skulle bli.

– Det var en våg det inte stod så mycket om i media och det var mycket folk utifrån landet som kom på spelningarna, säger Curre. Många var unga och vi gjorde ofta matinéspelningar. Nu spelade vi plötsligt inför fulla hus.

Till sommaren är det dags för en ny singel, "C/C 7", och nu är det lite oväntat engelska som gäller. Tanken är att testa och om det går att få radio och spelningar utanför Sverige. Det dyker upp ett flertal turnéerbjudanden men kort därefter bestämmer sig bandet ändå för att hålla sig till svenska och börjar planera den första egna fullängdaren.

Conny hinner inte med sitt egna band Nein och hoppar av, två dagar före en spelning som skulle vara med på liveskivan "Även vackra fåglar skiter".

Redan två veckor senare får man fram en ny gitarrist, Jonas Winberg. En yngre förmåga, såld på hårdrock och som minst av allt vill spela punk.

– Jag var helt inne på Van Halen och Zappa-inspirerad musik när jag fick fråga om att repa med Coca Carola, säger

Jonas. Curre ville att jag skulle improvisera ett solo över ett amoll-ackord. Jag blev paff för jag var van att det var ackordbyten när man solar, men de malde ett par minuter. De repade för övrigt på helt vansinniga volymer.

Jonas går med för att bandet har spelningar utanför Stockholm och skivkontrakt. Men efter ett tag byter bandet stil och han får större utrymme för sina idéer.

– Det omtalade "Coca-soundet" kom med Winberg, säger Dennis i Dennis och de blå apelsinerna. Nu fick de en egen stil och det märktes tydligt att han var hårdrockare. Det blev mer fart och ett jävla tryck. En annan sak med deras sound är att de alltid lät exakt likadant var de än kom eftersom de alltid spelade på sina egna grejer.

Den första fullängdaren

Nu är det dags för "Tigger & ber" och under våren och sommaren går bandet in i Christian Edgrens studio, som på den tiden låg i källaren på en villa. Han kör hårt med dem. Mårten spelar på d-drums. Winberg

förbjuds använda svajarm. Och när de känns för oförberedda skickas de hem för att repa in låtarna bättre.

– Vi kan spela hur tajt som helst, men om någon utomstående ska försöka hänga med blir det näst intill omöjligt eftersom vi inte håller exakt räkning, säger Mårten.

– Det var mycket energi, men de var väldigt taffliga, säger Christian Edgren. Det var gitarrerna som höll ihop bandet. Curre hade en otroligt stabil underarm. Han hackade takten. Winberg var skicklig, men ville bläddra och visa sig duktig. Jag körde nog

över honom rejält.

Curre gör aldrig någonting svårare än vad det är. Han satte alltid alla låtar direkt.

Christian spelade in de flesta banden på Beat Butchers och Birdnest. Och den gemsamma nämnaren var inte att de var tekniskt duktiga eller samspelade. Däremot var det bra människor med bra värderingar. Och alla hade inställningen att de ville lära sig och prova nytt.

– Jag tror att Coca Carola drevs av revanschlust, säger Christian. Det var lite

skitsnack om dem i början. Och när de väl lyckades tittade en del surkart snett på dem. Så den verkliga kicken var att de fick detta att fungera. Det var en seger för dem. Och de var verkligen påriktigt. Var det två personer i publiken gav de ändå allt de hade.

Till slut är alla nöjda med skivan. "En speedad variant av Nirvana – eller Asta Kask på halvfart" skriver en recensent. Skivans "hit" blir "Döda dej" som kommer att hänga med fram till sista spelningen.

Skivsläppet sker på Fregatten i Åkersberga, där det serveras rikligt med öl.

– Coca Carolas releasefester var omtalade, säger Dennis i Dennis och de blå apelsinerna. Alla visste att det var mycket bjuda och roliga grejer som hände. På deras spelningar var det fest och glädje. Det skulle vara trevligt och trivsamt och de var, till skillnad från många andra punkband, så långt ifrån stjärnor man kan komma. Sedan är Curre speciell. Bestämmer han sig för att man ska ha kul så har man kul. Han ger sig aldrig.

1992 kommer också samlingssskivan "Definitivt 50 spänn", ett samarbete mellan skivbolagen Beat Butchers, Birdnest, Arda och Rainbow. Det här är före internet och

tillsammans med Totalgalorna blir detta bandens främsta sätt att knyta kontakter, sälja skivor och få nya spelningar – en alternativ marknad på samma sätt som hardcore-scenen byggdes upp i USA.

– Det fungerade fantastiskt bra, säger Mårten. En annan sak som det idag är lätt att glömma är att de stora tidningarnas fredagsbilagor under 80-talet och stora delar av 90-talet listade alla spelningar som var på gång. Och det var där alla tittade.

Detta är även året då bandet köper sig sin första buss, Cocomobilen. Ingen saknar den lilla Simcan 1100 som bandet använt tidigare och 30 000 kronor är helt klart en genomtänkt investering. Nu kan de ta med egna grejer. Den gör det också möjligt att boka upp spelningar "på vägen". Och så kan de sova i den när det behövs.

Hallå Haldenwal, Hallå Hultsfred

1993 tar det fart på riktigt och Coca Carola gör 37 spelningar; Katrineholm, Norrköping, Bro, Orminge, Åstorp, Köping, Rågsved, Arvika, Ängelholm, Jönköping, Hultsfred, Katrineholm, Skellefteå, Örn-sköldsvik, Strömsund, Örebro, Karlstad, Falkenberg och Uppsala.

I februari blir det en miniturné i Tyskland

med stopp i Konstanz, Reutlingen och Haldenwag. På det sistnämnda stället hamnar bandet mitt i ödemarken.

– Det var kolmörkt och vi trodde inte någon skulle dyka upp, säger Mårten. Men plötsligt väller det in folk. De med skägg fick betala dubbel entré. Efter vi har spelat alla låtar vi kunde, och en bunt extranummer slänger jag trumpinnarna och tränger mig fram till baren. Men bartendern bara skakar på huvudet: "Two more songs..."

I augusti är det dags för Hultsfredsfestivalen. Coca Carola har partajat kraftigt dagarna innan och placeras som festivalens sista framträdande, klockan två på lördags-natten. Lilla Dansbanan är överfull och Curre inleder med att tacka alla förband och visa snabeln. Bolagsdirektören moonar, folk svimmar.

– När vi började sa vi att får vi lira på Hultsfred så kan vi lägga ner sen. Vi ändrade oss. Det kom lite för fort och var alldeles för kul.

Efter Hultsfred gör Coca Carola en större turné med DLK och spelar inför fulla hus var de än kommer.

Samtidigt som band som Dia Psalma och DLK blir populära växer vikingarocken med Ultima Thule i täten fram. Många har rasis-

tiska eller nationalistiska texter och för Coca Carola innebär det ännu mer spelningar på de många av de antirasistiska galor som anordnas.

– För oss var det viktigt att ta ställning mot allt det där, säger Curre. Jag hatar de som skyller sin oförmåga på folk som är födda i andra länder. Det är upp till lyssnaren att tolka våra texter, men jag har aldrig stuckit under stol med var jag tycker. Jag hatar höger och nazister. Punk är att alla får vara med.

Vild publik på Kartago

SÖLVESBORG

Det blev en varm, rökig, högljudd men också glad kväll på Villa Solbacka i lördags när punkbandet i Coca Carola kom på besök.

Till den traditionellt samhällskritiska punken stegdivade Solvesborgsbanderna vill.

Sölvessingen "Jag Kallstörningen Kartago på Villa Solbacka var" för att använda ett annat uttryck, på topp. Lokalsamhället fick bli mörkt – en band som i lördags mer eller mindre såg ut som en

Det kokade om Coca Carola

Vilda fans mötte Coca Carol

Curre har aldrig haft någon ambition om att vara rolig eller politisk. Men han gillar att skriva om tvetydigheter och sarkasmer.

– Funkar det eller inte? Det är upp till lyssnaren. För mig är det en ynnest att någon vill lyssna och bryr sig om våra låtar.

Skjortan innanför brallorna

På 1994 års att göra-lista:

- En fullängdare
- Två singlar
- Ny basist
- Över 50 spelningar runt om i landet.

Ett hektiskt år som inleds med inspelning av "Läckert". Bandet återvänder till Christians källarstudio där kompisarna Dia Psalma samtidigt spelar in "Gryningstid", en platta som kom att sälja i över 80 000 exemplar. Coca Carola är bättre repade än förra gången, men saknar fortfarande texter när de börjar. Något som kom att bli en trend.

Winberg sliter med sina solon och tjatar på Christian om att höja nivåerna, vilket slutar med att högtalarna i kontrollrummet spricker under "Mitt ego och jag".

Releasekalas: Studio i Stockholm där bandet bjuder på öl och bagels. Kajsa Grytt spelar, Dia Psalma försöker spela och Åka Bil debuterar.

I augusti gör Ostron sin sista spelning i Falkenberg.

– Vi tog varenda spelning vi fick, säger han. Och oftast spelade vi för mat och öl. Vi var 25 plus och käkade halvljummen tomatsoppa tillagad av fnittriga sjuttonåringar. Jag tyckte att det blev upprepning och tröttnade nog även lite på att punken skulle vara politisk på ett visst sätt.

Åke Noring, även han tidigare i Rolands gosskör, hoppar in och är med på singeln "För inbördes beundran". Han kommer även att göra flera av bandet senare skivomslag.

– Jag hade hjälpt dem med lite av varje redan tidigare, säger Åke. Det riktiga Coca soundet kom senare då Winberg kom med. En kombination av Currens korvgitarr och Winbergs heavy metal-slingor. Lägg till Mårtens avskalade symaskinstempo och Mellbergs dansbands basgångar. Där har du Coca Carola.

Jonas Mellberg, från Håkan sover naken, blir ny basist. Det betyder att den sista pusselbiten är på plats. Till de trallvänliga refrängerna och de många slingorna läggs ett snabbt basspel och karakteristisk körsång.

– Det var häftigt att komma till ett band som hade publik, säger Mellberg. Inträdesprovet var att spela "Religioner" på hojklubben i Åkersberga. Jag skakade av nervositet. Tänk på att jag hade tubsockor och skjortan innanför brallorna på den tiden. Därefter skulle jag repa in 30 låtar som jag aldrig hade hört, på två veckor.

Familjen är komplett. Mårten är morsan som håller ordning. Han ser till att det händer saker och klistrar affischer, säljer skivor före och efter spelningen. Utan Mårten inget Coca Carola säger de flesta. Men inte heller utan Curre. Den sturiga men slitstarka farsan. Kör bilen. Skriver text på text. Tror sig veta hur det ska vara. Och det är lätt att se Mellberg och Winberg som tonårssönerna. Unga, glada och alltid på jakt efter ett ytterligare några öl.

Mårten och Curre är skolade av punkens ideal. Man äter aldrig på McDonalds. Inga divalater. Alla band är lika mycket värda. Man tankar inte på Shell.

– Skita där är helt ok, säger Curre. Det är de enda de kan få från oss.

Spelningar landet runt

Under 1995 fortsätter det höga tempot med 34 spelningar runt om i landet.

– Att stå på scenen är som knark, säger Curre. Det där adrenalin som kommer strax före du går på scenen. Känslan de två första låtarna. Det finns inget som slår det. Vi har alltid tagit alla spelningar som gått att få. Och vi har prioriterat dem före allt annat. Jag har spelat bort två familjer och fyra barn.

I april gör Coca Carola en spelning utanför Funäsdalen som de sent kommer att glömma. Bandet får mat, öl och liftkort i några dagar. Evenemanget är hotellanläggningens säsongsavslutning.

– Det dök upp fem till tio personer, som trots att de åkt många mil för att se oss började slåss. Dagen efter lirade ett discoband inför fem personer. Vi åkte skidor samtidigt som stugvärderna, som också skötte skidliften, skrek glada tillrop åt oss i backens högtalarsystem.

Efter sommaren påbörjar Coca Carola "Dagar kommer" och blir seriösa. Man vill ha en etablerad producent och valet faller

på Tomas Gabrielsson som arbetat med KSMB och Wilmer X. Han får fria händer och följer bandet under repningarna. De spelar in en demo innan det är dags att kliva in i studion.

– När vi sedan ska börja spela in får vi sätta oss ned och lyssna på ljudreferenser

Tomas tagit fram, berättar Mårten. Och när han inledde med att spela en låt av det smöriga popbandet Heart blev det en konstigt start.

Men det hela tar sig. Mårten spelar till klick-tracks och resten av bandet spelar på toppen av sin förmåga. För att spara pengar läggs sången i Currens föräldrars villa medan mixningen sker i Studio Kuling utanför Örebro. Där blir det mycket tjafs mellan två starka viljor hos Tomas och Mårten. Curre ger producenten några brottningsmatcher varav en slutar med att "gubbens" brillor går i bitar.

Fem år till moppe

I januari 1996 är det releasefest för "Dagar

kommer" på Studion i Stockholm. Kalaset sker tillsammans med Svart Snö och Radioaktiva Räker, som båda är aktuella med nya skivor. Baren har sin tredje bästa kväll genom tiderna.

Coca Carola fyller 10 år och årets andra album, "Fem år till moppe", släpps lagom till

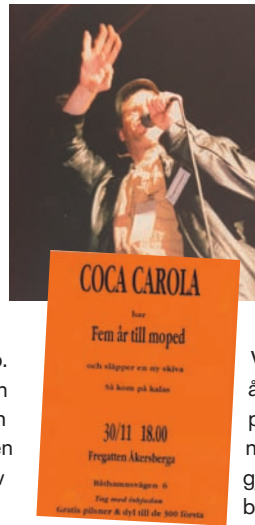
firandet i november på Fregatten i Bullerberga. En spelning där samtliga tidigare medlemmar, utom Putte Strand som fick förhinder står på scenen.

Kvällens konferencier är Mongo från Köttgrottorna.

– De frågade mig eftersom jag gillar att snacka, säger Mongo. För mig var Coca Carola länge det eviga förbandedet. Plötsligt var det tvärtom.

Vi andra spelade före dem. De åkte förstås med på den nya punkvågen, men det var också något med Winbergs gitarr som gjorde att de stack ut. I den här branschen, där alla vill spela som Johnny Thunders, körde de med

rena hårdrocksgrejer. Det var ett lyckokast. De hade även en basist i Mellberg som lyfte bandet på scenen.

Mongo minns även Coca Carolas interna jargong.

– Det var ständigt interna skämt och påhopp, och utifrån lät det säkert som hårda ord. Men jag tror man behöver en egen stil om man ska hålla ihop i så många år. Det märktes att de alltid hade kul ihop.

Lugn och ro

Efter några slitsamma år bestämmer sig Coca Carola för att ta det lugnare och 1997 är året då det ska finnas tid för familj och vänner. Resultatet blir 17 spelningar, låtar till en ny skiva och medverkan på "Röjarskivan 3" och "Definitivt 50 spänn 6". Under hösten skaffar bandet sin första egna replokal då man lämnar lokalen intill baren på Åkersberga hojklubb för en sunkig kallare.

Tumba, Sergels och Norge

1998 inleds med inspelningen av "Så fel som bara vi kan ha" och nu går turen till Tumba där Stefan Söderberg rattar en studio.

Bandet repar mycket, men allt är långt ifrån klart.

Det blir en inspelning som tar på krafterna med långa och många resor mellan

Åkersberga och Tumba. Mellberg får dock sina omtalade snarkningar inspelade.

– Jag slogs av hur samtrimmade de var, säger Stefan Söderberg. De var nästan som ett enda instrument och ändrade de på något arrangemang så satt det direkt. Spelade någon fel anpassade sig de andra direkt. Vi låg rejält efter schemat med sången. Tror det var texter som saknades eller så hade Curre fullt upp på jobbet. Han lovade dyrt och heligt att det skulle lösa sig på några timmar. Jag var skeptisk. Men sedan sången som en smäck.

Stefan minns särskilt Mellbergs "Control alt delete".

– En suverän och autentisk sak som förtjänade mer uppmärksamhet än den fick. Den skilde sig från det övriga materialet och blev en krydda för helheten.

Skivan släpps i slutet av mars och efter en akustisk spelning på Kulturhuset i Stockholm blir det paella, vältadäck-tävling, trubadurscen, idolfotografering och frågesport på Kölsvinet i Åkersberga.

Under påskveckan turnerar Coca Carola med Radioaktiva Räker. Därefter med tar

man en tur med Troublemakers och Charta 77.

– Coca Carola var sådant där gäng som man längtade att få spela ihop med, säger Blomgren, sångare i Troublemakers. Schyssta killar som gav järnet på scen och aldrig backade att göra skitjobbet efter. De har sålt mycket skivor och lirat på de stora festivalerna, men aldrig divat om det. Ett band som förtjänar all respekt. Trots att de kom från Stockholm.

Kenneth Lindgren slängs in som chaufför eftersom han har kopplingar till Mellberg. Den första turen går till Norge. I en buss utan fungerande bromsar.

– Det första Curre säger när jag sätter mig i bilen är "Vad heter du?" "Kenneth" svarar jag. "Har du något smeknamn", "Fjedern". "Nä, Klittan", kontrar Curre. Annars var Jonas och Jonas roliga. De skulle ha folköl och chips. Sedan somnade de som små barn där bak och var för sega för att bära grejer när vi kom fram.

Coca Carola var vanliga arbetarkillar menar Kenneth. De var alltid trevliga mot sina fans. De var också väldigt bra på att festa, men först skulle spelningen skötas. Det var skillnad på "jobb" och fritid".

– I Rättvik skulle vi dela loge med Kent, säger Kenneth. Vi laddar upprejält med dricka för att kunna supa ned dem. Vi såg inte röken av dem. De satt i sin lyxbuss. En timme innan deras konsert kom det några killar som stämde och plockade i ordning grejerna. Sedan klev de upp på scenen och gick tillbaka till bussen efteråt. Det roliga var att Carola spelade direkt efter och verkligen krossade dem den kvällen.

Live är Coca Carola alltid fullt ös. Det är folk på scenen och stagediving, men alltid trevlig stämning. Då festivalsomaren blir klen ordnar Coca Carola en konsert på Sergels torg. Mårten fixar tillstånd och bandet lastar utrustning och öl på ett lastbilsflak och tar sikte mot city.

– Jag såg Ebba Gröns klassiska konsert på Sergels torg 1981, säger Mårten. Det kändes nästan som om det var revolution på gång och Ebba har betytt otroligt mycket för oss. Inte bara låtarna utan kanske främst deras gör-det-själv attityd. Det där kan vi också göra. Ut och affischera. Sedan körde vi tre år på raken. Att spela på offentlig plats utan entré är ett bra sätt att lira för

folk som annars aldrig skulle se oss.

Fortsatt inspirerade av Ebba Grön åker Coca Carola under hösten på en förortsturné med Ohlson har semester production. Säsongsavslutningen firas med fyrverkerier och Charta 77 på ett utsålt Kafé 44.

I december får Coca Carola en förfrågan från Djurgårdens IF om att göra låtar till en skiva. Man tackar inte helt oväntat ja och sliter under julhelgerna fram nio nya låtar.

Coca Carola i klacken

Skivan spelas in i Traxton studion i februari 1999 de andra artisterna som medverkar med låtar på skivan blir Thåström, LG Petrov, Gurra G och Pedda från Just D, Svante Thuresson och Jack Wreesvik. "Blåränderna går aldrig ur" släpps en månad senare och Coca Carola spelar inför ett till gränsen fyllt Studion i Stockholm.

– En udda konsert där 350 personer vrålade fotbollsramsor mellan låtarna, och där allsången på refrängerna dränkte musiken,

säger Curre.

Skivan säljer 8 000 exemplar på två veckor och spelas fortfarande på Stadion och Globen före matchstart.

– Det är mäktigt för oss Djurgårdare, säger Curre. Vi fick massor av nya fans och i Norge blev skivan framröstad som världens bästa supporterplatta. Och vi får

ständigt förfrågningar om att komma och spela de låtarna.

Under vår och sommar kör Coca Carola hårt. Sista veckan i juli blir det en veckoturné Sverige runt, då de spelar i Malmö för första gången. I juli är det åter dags för Sergels torg. Det är fint väder och fullt med folk. I oktober är det bland annat spelningar på skivbolagets 15-årskalas och på Currens firmafest.

– Coca Carolas spelningar är som en rolig och lyckad fest, säger Nina Atterström. Jag köpte "Dagar kommer" och såg dem sedan på Sergels torg. Deras musik funkade i alla lägen och gör en på bra humör. Det finns inget som slår deras spelningar. Och de är sjukt trevliga människor som verkligen bryr sig om sin publik. Du går

alltid från konserterna med ett leende.

Dags för skrammel

Det nya millenniet inleds med demoinspelning i replokalen på Currens dator. Därefter stundar hårdrepning inför "Feber" som ska spelas in i mars i Acetone. Trötta på evig mickning av trummor och låniga ljudtester vill de ha ett stökigare sound. Micke Borgs källarstudio passar som hand i handske. Mårten placeras i ett litet bås med

en handduk runt huvudet för att hålla hörlurarna på plats. Curre sätter sången på 13 låtar på raken. Sedan lägger han sin "Clash-gitarr" på de flesta av dem.

Alla blir helnöjda. Det

enda man ångrar idag är att ingen sållade bland låtarna. Allt kom med.

– Vi hade otroligt kul när vi spelade in "Feber", säger Micke. Det var en kreativ stämning och jag jobbade hela tiden på att ruffa till bandet för att skapa en livekänsla. Solona spelades sedan in i ett litet rum där

Winberg stod med en 100 watts Marshall tjustandes på högsta volym.

Micke menar att Coca Carola är sköna typer men att de inte skulle kommit en meter utan Mårten.

– Han är en eldsjäl och motorn i bandet, säger Micke. En Duracell-kanin som aldrig slutar boka spelningar, sätta upp affischer och sälja skivor

På släppfesten serveras tacobuffé med öl på Tommys grill i Bullerberga.

Under våren spelar Coca Carola nästan varje helg. Allt från Åkersberga köpcentrum till Skogsnäskollektivet avverkas. I juli värmer man upp före matchen Kalmar-Djurgården. Järnkaminerna har abonnerat en nattklubb en söndag mitt på dagen. 700 laddade djurgårdssupportrar dyker upp och dränker musiken med allsång.

Live på kafeet x 3

Januari 2001 spelar Coca Carola in liveplattan, Kom och slå mig igen, under tre utsålda kvällar på Kafé 44 i Stockholm.

– Jag var sugen på att göra en liveskiva, säger Curre. Vi repade mycket och det blev tre fantastiska kvällar. Första dagen var det kaos och ett trasigt PA. Andra kvällen mer avspända musiker och pigg publik. Tredje

kvällen var bokad för vänner.

– För mig är Coca Carola mer rock'n'roll än punk, säger Tompa Eken. Vi sitter liksom ihop efter alla dessa år av aktivism och kamp för spelställen. Vi är mer som brorsor än något annat, men det är ett band som verkligen dragit sitt strå till stacken. De har varit med och sett till att det hela tiden kommit nytt folk till den alternativa scenen.

När de spelade på Kafé 44 var det alltid fullt och du kände direkt att hälften var "nybörjare". Jag har säkert sett dem en 30-40 gånger och det var bara att ställa dem på scenen. Det satt alltid som en smäck. Glöm inte heller att Mårten är en av de verkliga krafterna bakom den svenska punksvängen.

– Det blev en liveskiva helt utan fixningar, säger Micke Borg. Det finns inget som är pålagt efteråt. Coca Carola hade alltid en sådan bra publik. Det var kul, bra stämning och en väldig spännvidd mellan det mer finstämda och det totala öset. De hade alltid glimten i ögat. Jag fattar inte varför de skulle lägga av.

Efter en tvådagars Norgeturné med Troublemakers blir Coca Carola lockade till Ryssland av några som sett dem på Sergels torg. Det blir konserter i Smolensk,

Bryansk och Moskva och minnen som handlar öl, vodka, vodka och mer vodka.

– Det var en omtumlande resa med snälla och gästvänliga ryssar som vallade runt oss, säger Mårten. Spelningarna gick bra trots att det var trummor som rasade ihop, hemmagjorda förstärkare, minimal medhörning och mängder av alkohol. Vi bodde hemma hos arrangörer och trugades i mängder av underlig mat och vodka, med tillugg som torkad saltad fisk.

– Publiken älskade dem, säger Alexander Matveenkov, som bokade dem. Runt

2000 hade jag tillgång till internet på jobbet och hittade Coca Carola. Jag frågade om de ville spela och de sa ja. Tyvärr kunde vi inte lyssna på musik på nätet då så det var en chansning. De gjorde bra spelningar och vi hade mycket kul ihop. Jag minns särskilt en jam session i en liten bar i Smolensk.

Nu får Coca Carola idén att göra en internetrelease och riggar upp datorer på vaktmästeriet på Currens jobb.

– Jag skötte telefonin på IDG och satte upp ett eget nummer i växeln. Sedan släppte vi fyra låtar och folk fick chatta med oss. Vi hinkade öl och hade skitkul. Folk både chattade och ringde hela tiden.

Charter till Polen

– Coca Carola har alltid parerat snyggt förbi punklyschorna och det är det jag älskar med dem, säger Theresa Bystedt. Att de inte står på tå för att bevisa något för någon. Det kör svensk rockig trallpunk där texterna alltid känns aktuella och ärliga, som livet är mest. Det är genuinitet, en dos ilska, mycket humor, ibland på gränsen till melankoli.

Theresa har precis kommit igång med att arrangera spelningar i Sundsvall när Mårten hör av sig. Hon trodde att det är ett skämt,

men någon månad senare står Coca Carola på källarlokalens lilla scen.

– Det var stökigt, svettigt, knökfullt och alldeles magiskt, säger Theresa. Sista spelningen jag såg med dem var avskeds-giget 2004 i Åkersberga. Efter sista låten kändes det för djävligt. I publiken stod var och varannan med tårar på kinderna. Ingen ville sluta applådera. Det var mäktigt.

En stor del av vintern 2002 går åt till att få över vännerna i Distemper från Moskva. Till sist löser sig all byråkrati och i mars möter Mårten ett bakfullt gäng vid Vikingterminalen.

I maj är det Järnkaminernas traditionella "1000-manna invasion". Denna gång i Sundsvall och nu är Micke Borg med för att spela in låtar till en ny djurgårdsskiva som släpps till sommaren.

I juni bestämmer sig Coca Carola för att ta en rejäl paus. Men innan dess ska man till Polen. Den 3 juni lämnar en buss full med förväntansfulla och lite nervösa människor Stockholm.

Via Coca Carolas veckomail kan fans och vänner anmäla intresse för att följa med. Bandet hyr en buss med sovplatser och drar sedan österut med ett tiotal bonuspassagerare ombord.

– Kanonkul turné, men slitigt, säger Mårten. Dealen var att de som följde med skulle sova i bussen och vi på något annat ställe. Det blev otroligt mycket extrajobb för att få ihop allt.

– Det var en sjukt kul resa, säger Nina Atterström. Det var superbra sammanhållning i bussen och restiden fyllde vi med sjuk humor. Spelstället var ena dagen ett möjligt stall. Nästa dag ett värdshus. De hade många fans där. Och vilken grej att låta folk hänga med. Hur många band skulle göra så?

Paus!

2003 blir ett vilolår på riktigt. Och en nödvändig paus för att bandmedlemmarna inte ska lessna på varandra.

– Ett segt år för bandet, säger Mårten. Det var skönt att inte fara runt varenda helg, men det var också som om det saknades något. Men då en del i bandet fick fullt upp med studier och jobb var det omöjligt att fortsätta i det tempo vi hade haft sedan 1992.

En titt i kalendern visar på en Järnkaminspelning i Landskrona, några spelningar med Distemper från Moskva och ett kort

uppträdande på Charta 77:s 20-årskalas.

Avsked på Fregatten

I mars 2004 deltar bandet på "Totalbåten", en tillställning där skivbolaget Birdnest fyller en finlandsfärja med band och människor.

Efter mycket tragglande i replokalen större delen av vintern och våren spelas "Kryp din jävel" in under några veckor i maj och juni. Även denna gång får Micke Borg äran att sitta bakom mixerbordet.

– Vi ville lägga mer tid på körer och andra instrument, sådant vi ofta fått strunta i på grund av brist på pengar. De flesta arrangemang var klara och planerade i förväg, men en stor del av "Fader vår" gjordes i studion. Det

närmaste ett Coca-jam vi någonsin kom säger Curre

De flesta låtarna skriver Curre och Winberg tillsammans. De mixar sina idéer och funderingar, och till slut blir blandningen till ett eget sound.

– Jag har alltid en melodi i huvudet, säger Jonas Winberg. Det kan vara bra men är också ett problem, för det blir sällan helt färdiga låtar. Ett tag kom jag med nya låtar

hela tiden. Nio av tio var fruktansvärda. Jag gillar att bolla med andra så jag började lämna mina låtar lite öppna för bandet att arrangera. Min grej är helt klart solodelar och slingor. Och jag gillar melodier som är både harmoniska och "bittra".

Curre är bandets textspruta. Winberg står ofta och kollar över axeln när texterna skrivs på löpande band. Ibland hinner han slänga in några ord, men det är ofta ett undantag. Curre beskriver sitt låtskrivande som en gåta han inte funnit facit till.

– Men ge oss några backar öl och jag och Winberg skriver ihop en fullängdare på två veckor, säger Curre.

Winberg är en tävlingsmänniska som älskar att vinna. Jag är en tävlingsmänniska som älskar att utmana, men som inte tycker att vinna är det viktigaste. Vi är lika tjurskalliga och gillar att göra låtar ihop helt enkelt. Och det är aldrig viktigt med vem som gjort vad.

Skivan blir lite försenad och släpps i slutet av sommaren. Då kommer även Winbergs

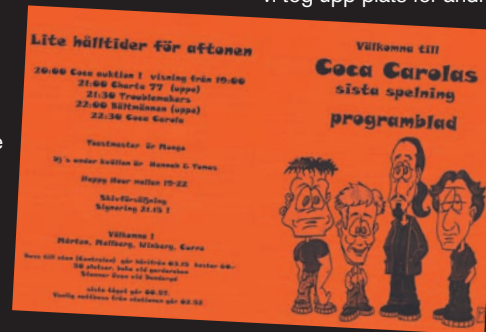
beslut att lägga av. Det är aldrig aktuellt att leta efter någon ny medlem och bandet beslutar i augusti att lägga ned efter det att de genomfört sommarens bokade spelningar.

– På slutet var publiken väldigt ung, säger Mårten. Vad hade vi, som blev äldre och äldre att erbjuda dem? De borde lyssna på något annat. Det kändes lite som om att vi tog upp plats för andra. På slutet var

det mycket "Vi klarade av det i alla fall" över det hela. Tidigare var det alltid "Idag var vi fan bättre än på länge".

– Coca Carola var som Bröderna Dalton, fyra

olika personligheter med stora hjärtan för sin omgivning, säger Kamelen alias Stephan Johansson som skötte postorden på Birdnest. De gav alltid allt för publiken. Live var det energi och allvar och humor om vartannat och det speciella Coca soundet var kombinationen av melodierna och Currens texter om livet. Allt satt så starkt. För

mig är de topp fem inom svensk punk och jag tror de kunde hålla på så länge för att de inte behövde leva på sin musik. De behövde inte konstant prestera för att gå runt. Istället kunde de vara ett gäng polare som körde så länge det passade dem.

Coca Carola återkommer i november för att göra ett avslut med en liten avskedsturné och en rejäl fest på Fregatten i Åkersberga. Det blir deras sista spelning. Inför utsålt hus bjuder man in Troublemakers, Charta 77 och Köttgrottorna. Coca Carola kör närmare 30 låtar och avrundar med en auktion av gamla prylar.

– En fantastisk kväll, trots allt kaos. Vi kände att vi slutade med flaggan i topp. Vi hade gjort en skiva vi alla var nöjda med och några av våra bästa livespelningar det sista året säger Mårten.

Efter 136 låtar, 452 spelningar, 1 470 repningar och över 22 000 mil på vägarna lägger ett av Sveriges envisaste och mest omtyckta band ned. Coca Carola får fortfarande mängder av erbjudanden om spelningar. Under den här intervjun ringer det en arrangör som efter det obligatoriska nejjet svarar: Ok, ni behöver inte spela, ni får gaget bara ni kommer och umgås och dricker öl med oss.

COCA CAROLA

CURRE SANDGREN Sång, Gitarr 86-04 **MÅRTEN TOLANDER** Trummor 86-04

JONAS WINBERG Gitarr, Sång 91-04 **JONAS MELLBERG** Bas, Sång 94-04

MIKAEL ÅKERHOLM Bas, 86-94 **BJÖRN GULLBERG** Sång, Gitarr 86-87

CONNY MELKERSSON Gitarr, Sång 88-91 **PUTTE STRAND** Gitarr, Sång -90

ÅKE NORING Bas, Sång -94

TEXT & MUSIK: Coca Carola

MASTERING: Daniel Karbelius

OMSLAG: Fabian Hansson Bernstone

TEXT BOOKLET: Benke Carlsson

FOTO FRAMSIDA: Tony Österman

FOTO BAKSIDA BOOKLET: Micke Borg

ÖVRIGA FOTON: Erika Rougeux, Mårten Tolander,

Åke Norring, Tony Österman, Björn Lindström, Joakim Näslund, Jonas Holewa,

Linda Edvardsen, Jonas Winberg, Nina Atterström, Nina Sandberg,

Stefan Ideberg, Yana Isaeva, Jon Ström.

Hallå i huvet, Jag går upp och håller käften, Din jävla apa , Fimpletarjonsson

Från albumet **Feber**, inspelat i Acetone Studio i Stockholm av Micke Borg mars -00

Religioner, Dimmornas land, Hon i fönstret, Paintball boys

Från albumet **Läckert**, inspelat i Traxton Rec. i Täby samt Studio Ljudbygget i Vallentuna

av Christian Edgren december -93 samt januari -94

Tusen dagar

Från albumet **Fem år till moped**, Inspelat i Traxton rec i Stockholm av Christian Edgren,

Ulf Sturesson samt Tony Österman oktober -96

Blommorna jag får, Bomber och barn, Fader vår

Från albumet **Kryp din jävel**, inspelat i Acetone Studio i Stockholm av Micke Borg maj-juni -04

Svagfelighet, Dagar kommer, Livet, Tyrolersshorts

Från albumet **Dagar kommer**, inspelat i Traxton rec i Stockholm samt Villa Sandgren i Täby

av Tomas Gabrielsson november-december -95.

Mixat av Tomas Gabrielsson i Studio Kuling i Örebro december -95.

Döda dej, Gråa herrar, Hjälp

Från albumet **Tigger & Ber**, inspelat i Traxton rec i Täby av

Christian Edgren maj samt september -92

Kloner av mig själv

Från albumet **Så fel som bara vi kan ha**, inspelat i Studio Lagret i Tumba

av Stefan Söderberg februari - 98

Upp igen

Från albumet **Anabola Melodier**, inspelat i Lagen Studio av Roger Skoog Juni 1988

DISKOGRAFI

ALBUM OCH SINGLAR

Kom Till Kriget 7" Studio otukt rec. ORS 7 1987
Anabola Melodier LP Studio otukt rec. ORLP 1 1988 (split med 23 Till 150ex röd vinyl)
C/C 7" 7" Beat Butchers ORS 18 1991 (406ex rosa vinyl)
Tigger & Ber CD Beat Butchers ORCD 7 1992
Dimmornas Land Cdsingel Beat Butchers ORCDS 29 1994
Läckert CD Beat Butchers ORCD 13 1994
Klubben För Inbördes Beundran Cdsingel Beat Butchers ORCDS 35 1994
Live i Svärtinge MC 1994
Dagar Kommer CD Beat Butchers ORCD 24 1996
Fem År Till Moped CD Beat Butchers ORCD 31 1996
Så Fel Som Bara Vi Kan Ha CD Beat Butchers ORCD 34 1998
Feber CD Beat Butchers ORCD 39 2000
Live i Kalmar CD Järnkaminerna JK01 2000 (Djurgårdslåtar)
Kom och slå mig igen CD Beat Butchers ORCD 41 2001
Coca Carola live i Borås CD Järnkaminerna JKCD02 2001 (Djurgårdslåtar)
Coca Carola - Live i Sundsvall CD Järnkaminerna JKCD03 2002 (Djurgårdslåtar)
From Sweden to Poland – MC Pasazer rec. 2002
Kryp din Jävel CD Beat Butchers ORCD 43 2004
En sista gång på 44:an CD Bjeagle records Bear 004 2004

SAMLINGAR

Dekadansant MC 1988 (Parasitrock, Profeten)
Smash The Frontiers MC 1990
Studio Otukt Presenterar LP Studio otukt rec. ORLP 2 1990 (Lurar dej, Lycka är)
Wild, Raw & Beautiful LP/CD Arda Rex 102 1990 (Björne bus, Profeten)
Definitivt 50 Spänn CD Rabbcd 9201CD 1992 (I vote rock'n roll)
Backstage Presenterar En Himmla Massa Oväsen CD Back 003CD 1993
(Ännu en gång)

1986-2004

Definitivt 50 Spänn Igen CD Rabbcd9302CD 1993 (Gråa herrar)
Tjölplusta CD Brööl 002 1993 (Upp igen, Samborombon)
Beat Butchers 10 År CD ORCD 19 1994 (Anabola melodier)
Definitivt 50 Spänn Tre CD Rabbcd 9403 1994 (Paintball boys)
Nej Till EU CD Nejcd94 1994 (Religioner)
Tio Fåglar i Handen MC 1994 (Sekunder, Kullkastargränd, Religioner)
Äggröran CD Äggtapes Ägg20 1995 (Samborombon)
Definitivt 50 Spänn IV CD Rabbcd9504 1995 (Inbördes beundran)
Definitivt 50 Spänn CD Rabb9505 1995 (Paintball boys)
Definitivt 50 Spänn #5 CD Rabbcd9608 1996 (Livet)
Guldsdivan CD Back 006 CD 1996 (Verklighet)
Röjarskivan 3 Den sista grisfyllan CD Äggtapes ÄGG31 1997 (öl)
Definitivt 50 Spänn 6 CD Rabbcd9709 1997 (Dansa med mej)
Definitivt 50 Spänn 7 CD Rabbcd9810 1998 (Store guden värden)
The greatest hits of the very best of the ultimate definitivt CD Rabbcd9811 1998
(Döda dej, Kloner av mej själv, 1000 dagar)
Blåränderna Går Aldrig Ur CD DIF AB 1891 1999 (Stadion kokar, Vi är djurgårn, Järnkaminerna, Vi älskar er, Adrenalin, Min tröja, Sthlm stolthet, Promenad)
Definitivt 50 Spänn 8 CD Rabbcd9912CD 1999 (Promenad)
Beat Butchers 15 År - 12 Covers CD Beat Butchers ORCD 36 1999 (Hon e nära)
Definitivt 50 Spänn 9 CD Rabb2013cd 2000 (Jag går upp och håller käften)
Definitivt 50 spänn 10 CD Rabb2114cd 2001 (Jonsson live)
Holy Shit volym 3 CD Trapdoor recTDC005 2001 (Hallå i Huvet)
Smack rockfestival promotion CD smack02 2002 (Din jävla apa)
Ostry Dyzur CD Shing rec. 2002 (Fantasier)
Beat Butchers samlingssingel 7" Beat Butchers OR S41 2003 (Elak & fet)
Bjeagle presenterar stolt Beat Butchers 20 års jubileum CD Bjeagle Records BEAR 003 2004 (Blommorna jag får, Kloner av mej själv, Jonsson, Du är den tystaste jag vet)

